

FRIBERGVM MISENÆ

PPIDVM nobile, ac opibus, ob fodinarum metallicarum præstantiam, affluens, in Suditorum montium pede, qua parte ad Misenam spectant, situm, Boemia enim ipsa, vndiq; montibus syluestribus sepra & vallata est, quorum altiores, qui partim eam circūdant, partim longè in eius interiora pertingunt, ac regionem ipsam ferè interfecant, partim extra eam etiam meridiem versus sed longius occidentem excurrunt, Suditos appellari scribunt. Prima fundatione constructum est ab Ottone Marggrauio Conradi Marggrauij filio, Friderici Oenebarbi, Augusti temporibus, ante annos 383 Imperij sui an. 19. Duo hoc loci pagi erant sub dominio cœnobij veteris Cellæ, alter Lofnitz ab influente riuulo: alter Christiani pagus cognominatus, pro quo deinde Rupsense opp. cœnobium recepit. Venæ, auro grauidæ & eæ quidem, non hominum industria & arte, sed fortunato & mirabili casu inuentæ, augustissimum Friburgensi oppido dedere initium. Quemadmodū enim equus, calce ferrea, reconditam nigri plumbi venam in monte Goselario integumentis nudauit, ita vehiculi rota iuxta hoc oppidum fortuito venas aperuit. Quod Georgius Agricola lib. 1. de veteribus & nouis metallis his verbis describit. Ad Salam flumen, Straboni non ignotum, est Halla, quæ quondam pagus fuit, hoc tempore vrbs est ampla: locus certè iam inde à Romanorum temporibus illustis & clarus, salis fontibus, de quibus Hermonduri cum Chattis certarunt. Hinc igitur, cum quidam, quadrigæ, vt etiam nunc sit, salem recta per Misenam vehunt in Boemiam, eius condumenti, vel hodie non minus, ac olim inopem, in orbita vident galenam torrentib. detectam, quam, quia similis esset Gossellarianæ, in currum coniectam, apportant Gosselariam. Nam iidem vectores solebant ex eadem vrbe plumbum nigrum euehere, ex qua galena, cum multo plus argenti, quàm ex Gossellariana conficeretur, aliquot metallici contulerunt se ad illum locum Misenæ, in quo nunc Fribergum oppidum. Non multo post tempore, hi, qui Cellerfeldi fodiebant argenti metalla, & eorum magister, qui certis de causis, Principi vici Brunonis, grauis & acer inimicus erat, machinis ac scalis conscissis, ac relicta Saxonia, cū illis coniuncti & consociati sunt. Ex quibus Fribergi pars, quam nostris etiam temporibus fossores incolunt, Saxonum oppidum est nominatum, sicuti verustatis monumenta aperte loquuntur. Ob insignem autem Venarum Friburgensium fecunditatem, inter Albertum & Diethmarum Marchiones fratres, Ottonis Marggrauij filios, grauissima est orta contentio. Itaque Henricus Sextus, Adolphus & Albertus A. A. A. bellicistum multibus plurimū detrimenti ac damni huic oppido intulerunt: in primis verò Adolphus, quare nunc paulò copiosius de eo verba facturi sumus. Edouardus primus eius nominis, Angliæ Rex, peringentem pecuniæ vim ad Adolphum Imperatorem transmisit, vt militem suo nomine in Germania conscriberet, verum is fidem Regi soluens, vniuersam eam pecuniam, in Misenæ regionis emptionem conuertit, ab Alberto Thuringæ Landgrauio & Misenæ Marggrauio, magna & ignominia & pernicie emptoris. Duo etenim Landgrauij filij, Fridericus atq; Diethmarus, dum aduersus summam Imperatoris potentiam, summa iniuria conditam, & contra iniquos parentis conatus, iuris administratione nihil quicquam obtinere possent, tandè ad arma cogitationes suas dirigunt. Caterum Imperatoris vincuntur potentia, qui plurimas Misenæ vrbes inuadens, tandem cum vniuersa totius Imperij manu & phalange Germanica, montes oppido vicinos occupans, in ijs tentoria locat, atque Fribergum graui obsidione premit, muralibusque machinis moenia sine intermissione verberat. Ea obsidione, collapsis aliquot fodinarum cuniculis, multi Cæsariani milites, montium ruinis oppressi dicuntur. Quod hoc loci nec nouum, nec admiratione dignum, cum obliquis rectis ac dilatatis, transuersisque venis, cuniculi hic omnibus ferè in locis sint acti: & nostro etiam tempore, fodinarum putei, vel ob vetustatem, vel ob tigna per interualla collocata, debilia, vel denique ob fibrasquis peruias, concidant. Imperator autem cū annum integrum & menses quatuor, Martem obsessis, quam castrensibus magis esse propitium videret (tanto enim animo ac robore oppidani repugnabant in hostem, vt graue ipsi negotium facerent) & armorum strepitu, oppidi consequendi spem omnem præscinderent. Itaque Imperator, vt erat ingenio vafro atque versatili, magno astu, fugitiui cuiusdam opera vititur: qui maximorum præmiorum promissione illectus, ad Donatiam portam per riuulum Monerarium, vulgò *Die Münsbach*, clam hostem introducit. Et ita tandè vnius patriæ proditoris auxilio oppido Imperator potitur. Arcem Freudensteinianam, vt Cuspianus, actis per terram cuniculis, vi expugnat, alij per deditionem occupatam affirmant. In ea sexaginta viri nobilitate illustres contra fidem ac æquitatē germanam barbarica immanitate trucidati. Reliquos autem milites, quorum bellica virtus in hoste impigrè infestando præ cæteris enituerat, Fridericus Marggrauius, trium oppidorum permutatione, *Leising*, *Roßlig*, & Grimme redemit, & corporis tantum incolumitate parta, rebus omnibus amissis, Misenam Regionem deseruit. Quoniam verò nonnunquam virtus graui sentire incommoda, at verò nunquam suppressi queat, permulti fuerunt, qui commiserationi animi ducti, profligatum hunc principem non esse deferendum putarunt. Maximè quidem, quia intolerabilem & insolentem Cæsareanorum tyrannidem considerantes, non existimarunt eorum dominiū, in quod sæuitia introducti fuerant fore perpetuum. Itaq; Thuringiæ nobilitas & Ostromarini, auxiliariis Misenorum collectis copijs, Saxoniæ confirmati & stipati equitibus, quos Albertus Parthenopolitanus Dux ipsis subsidio miserat, confertissima acie Fridericus Marggrauius tanto ardore Cæsareanos iuxta Lucam inuadit, fundit, fugat, dissipat, & talem eadem ac stragem facit, vt tritum hinc vsu sit natum prouerbi-um, Lucanam cladem deuota. Hoc successu Fridericus Marggrauius animatus, ipsum Friburgense oppidum (quod Cæsariani misere vexabant) impavidus aggreditur, facili negotio expugnat, & præsidiarijs castris, veterem magistratum pristinae dignitati restituit, atq; ciuibz Cæsaris partes fouentibus, post biduum oppido interdicat. Et talis quidem iniquæ huius oppidi venditionis exitus fuit.